

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **F. M.**, narozená dne X
státní příslušnost Ruská federace
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2026, č. j. OAM-268/ZA-ZA11-ZA01-2026, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2026, č. j. OAM-268/ZA-ZA11-ZA01-2026, kterým byla podle § 10a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále jen „zákon o azylu“), její žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou, a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. V žalobě žalobkyně současně navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento svůj návrh odůvodnila tím, že v České republice pobývá se svým manželem a nezletilým synem a v dubnu 2026 očekává narození dalšího dítěte. Současně její nezletilý syn čeká na operaci, která má být proveden dne 14. 5. 2026 v České republice. Jejím nuceným vycestováním z České republiky by došlo k zásadnímu zásahu do jejího rodinného života i celé její rodiny. Žádost o odkladný účinek tak sleduje nejlepší zájem jejího nezletilého syna. Dodal, že rozsudkem ze dne 20. 1. 2026, sp. zn. 54 Az 2/2025, ve věci jejího nezletilého syna, zdejší soud zrušil rozhodnutí žalovaného z důvodu nerespektování nejlepšího zájmu dítěte, přičemž tento právní názor je pro žalovaného závazný. Uzavřela, že je u ní dána nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a není jí známo, že by přiznání odkladného účinku žalobě bylo v rozporu s veřejným zájmem.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, neboť žalobkyně neuvedla konkrétní skutečnosti, které by pro přiznání odkladného účinku svědčily. Žalobkyně má možnost nechat se zastoupit zmocněncem, který může hájit její práva v řízení před soudem. Žalovaný měl za to, že žalobkyně nesplnila zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a sankci pro něj. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
6. Soud veden shora uvedeným testem posoudil návrh žalobkyně a dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala splnění hned první podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. existenci újmy, která by jí byla způsobena výkonem nebo jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí.
7. Žalobkyně spatřovala hrozící újmu v nuceném vycestování z České republiky. K tomu zdejší soud podotýká, že napadeným rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany, z důvodu toho, že žalobkyně je již držitelkou mezinárodní ochrany, konkrétně doplňkové ochrany na území Polska. Účelem azylového oprávnění je poskytnout ochranu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

osobě, která je ve své domovské zemi pronásledována, a zajistit jí bezpečné útočiště v jiné zemi. Tuto ochranu získala žalobkyně již v Polsku. Důsledkem napadeného rozhodnutí tedy není skutečnost, že by se žalobkyně ocitla bez platného pobytového oprávnění na území Evropské unie a byla nucena vycestovat do země původu. Současně napadené rozhodnutí neznamená, že by se žalobkyně nemohla na území České republiky nijak zdržovat, neboť držitelé mezinárodní ochrany mohou cestovat do jiných zemí. V této souvislosti soud připomíná, že žalobkyně podle svého tvrzení pobývá v České republice nepřetržitě již od října 2024, a to právě toliko na základě doplňkové ochrany udělené v Polsku. Z napadeného rozhodnutí taktéž vyplývá, že žalobkyně ze země původu do Polska přicestovala společně se svou rodinnou, a tedy má v Polsku zázemí. Soud rovněž podotýká, že je na žalobkyni a její rodině, jak se rozhodnou řešit svoji pobytovou situaci.

8. S ohledem na předestřené skutečnosti lze tudíž konstatovat, že v projednávané věci je vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobkyni vzniknout újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí neznamená, že by se žalobkyně nemohla území České republiky zdržovat a ani jí nestanoví povinnost jej opustit.
9. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobkyni. Tuto povinnost však žalobkyně nesplnila, jelikož z výše uvedeného je zjevné, že výkon napadeného rozhodnutí nemůže pro ni znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
10. Veden shora uvedeným testem soud dospěl k závěru, že žalobkyně splnění první podmínky – tedy existenci újmy, jež by mu v důsledku nepřiznání odkladného účinku žalobě hrozila – neprokázala. Za těchto okolností proto nebylo ani relevantní posuzovat splnění dalších dvou podmínek. Po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem tudíž soud dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět, a proto jej zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem 29. dubna 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.